

چند نگاه به بحران حیات وحش ایران

حیات وحش می میرد از بس قاچاقچی دارد

در «طرح نو» امروز مطالبی
می خوانید از:

علیرضا هاشمی، باربد
صفایی، زهرا رامهران،
حسین طلا، پیمان
حاج محمود عطار، آذر
منصوری

یادداشت

بحرانی وسیع بار شد چشمگیر

شهرام امیری شریفی

فعال حقوق حیوانات

قاچاق حیات وحش یا آن طور که در جوامع بین المللی مصطلح است ترافیک حیات وحش یکی از گسترده ترین انواع قاچاق در جهان است. شاید حتی تصورش هم برای خیلی از ما سخت باشد که قاچاق حیوانات پس از قاچاق اسلحه و موادمخدر در رده سوم گردش مالی قاچاق قرار داشته باشد و از نظر حجم حتی یک رده بالاتر و در جایگاه دوم قرار بگیرد. در سال های اخیر و به موازات رشد تکنولوژی و ارتباطات، قاچاق حیات وحش هم باشتابی چشمگیر افزایش یافته است. از گان های تراز اول جهانی تلاش می کنند با نام گذاری روزهای جهانی و ارائه اطلاعات، مردم را از این جنایت آگاه کنند. کنوانسیون های بین المللی نیز دولت ها را موظف به نظارت بر حمل و نقل داخلی و بین المللی حیوانات می کنند و ناظران سعی بر کاهش این شکل از قاچاق دارند.

چالشی برای حیات وحش، محیط زیست، بشریت و اخلاق

آن طور که اشاره شد، واضح است ترافیک حیات وحش به طور مستقیم برای حیات وحش، تنوع زیستی و محیط زیست و به صورت غیر مستقیم بر زندگی انسان اثر تخریبی خواهد داشت. به علاوه نگرش منفعت طلبانه نوع بشر به زیست مندانی که هر یک نقشی در چرخه طبیعت به عهده دارند به اسارت گرفتن آنها و استفاده از اجزا و قطعات بدن آنها یا محصولاتی که از آنها تولید می شود، اخلاقیات را به قهقرا می برد.

ادامه در صفحه ۱۰

عکس: مهدی حسینی / شهروند

خاطره بازی اچتمالی در گپ و گشتی صمیمی با مرصیه پرومته

بادست خودمان، همه چیز را نابود کردیم

ماشین ها بر ما سوار شدند!

در صفحه ۱۲ بخوانید

